

ANTUN DIJANIĆ, dipl. ing. šum. (1944 – 2004.)

Na našem Šumarskom fakultetu vrlo rijetko studiraju studenti s naših otoka. Jednostavni odgovor zbog čega je to tako teško je dati, iako se u posljednje vrijeme situacija donekle popravlja. U tome je bio izuzetak otok Krk, jer su se na čelu tamnošnje šumarije nalazili domaći šumarski stručnjaci gotovo pola stoljeća. Međutim, nenadanom smrću kolege Antuna u veljači ove godine prekinut je taj kontinuitet.

Antun “Željko” Dijanić rođen je 23. 10. 1944. god. u gradu Krku u skromnoj obitelji oca Antuna i majke Mare rođene Dunato. U rodnom gradu je završio osnovnu školu, a potom i gimnaziju. Slijedi upis na Šumarski fakultet kojega je završio 1970. godine. Zatim slijedi vojni rok i prvo zaposlenje, na kraće vrijeme izvan struke. Krajem 1971. g. prelazi u Šumariju Krk na poziv Živka Franolića, dipl. ing. šum., tadašnjeg upravitelja, te je raspoređen na mjesto njegova zamjenika. U to vrijeme položaj šumarstva na kršu spao je na najniže grane, jer su izvori financiranja na svim razinama gotovo presahli. U takvim nepovoljnim okolnostima treba jedino razmišljati o elementarnoj vlastitoj egzistenciji, ali i o ostalim radnicima. Skladni tandem Živka i Antuna iskazuje puno poduzetničkog duha i poslovnog rizika podizanjem nepovoljnih kredita radi nabavke mehanizacije i kamiona, opremanja mehaničke radionice i proizvodnje sadnog materijala. Tako opremljena Šumarija preuzima mnoge poslove u hortikulturi i komunalnim poslovima na Krku, ali i na susjednom kopnu, i to u prvom redu, na ekspanzivnoj turističkoj izgradnji.

Svojim uspješnim poslovanjem Šumarija je ostvarila dobit, pa je mogla vraćati kredite i zapošljavati nove radnike.

Odlaskom Živka Franolića dipl. ing. šum. 1980. g. kolega Antun postaje upraviteljem krčke šumarije. Dotadašnji radovi jenjavaju i počinju se stvarati sve povoljniji uvjeti za ponovno oživljavanje šumarstva na kršu. Zakonom o šumama 1984. god., između ostaloga, razriješeno je i financiranje krškog šumarstva na relativno zadovoljavajući način, koje je istovremeno obvezalo našu struku na nove zadatke. Od tih najvažnijih zadataka spominjemo prikupljanje podataka o šumama u domeni imovinsko-pravnih odnosa radi izrade uređajnih elaborata i njihove primjene u gospodarenju šumama, i to ponajprije povećanih uzgojnih radova. Osim toga, poklanja se puno pozornosti preventivnoj zaštiti šuma od požara, racionalnom pašarenju i gospodarenju privatnim šumama. Takvim je mjerama u proteklom razdoblju ostvaren vidljivi napre-

đak u šumarstvu otoka Krka, koji je na kraju rezultirao poboljšanjem stanja njegovih šuma. U tome je svakako zaslužna i Šumarija Krk pod vodstvom kolege Antuna. Osim rukovođenja Šumarijom kolega Antun je obnašao ulogu stručnog koordinатора za lovstvo za cijeli otok. U tom sklopu izrađivao je pojedine lovne osnove i vodio brigu o ujednačenom razvoju lovstva otoka Krka uzimajući u obzir striktnu primjenu odredbi osnova.

U privatnom životu krasila ga je otvorenost, optimizam, iskrenost i neponovljivost. Bio je osoba široka srca koja je s neobičnom lakoćom uspostavljala kontakte sa svim ljudima. U mladosti se bavio sportom, a u zrelim godinama lovom, ribolovom i boćanjem. U slobodnim opuštenim trenucima znao je zapjevati vrlo karakterističnim melodioznim glasom uz vlastitu pratnju na gitari, i to kao solista ili u sastavu klape. Uz to, posjedovao je sve odlike kompletnog zabavljača, koji je svojim profinjenim humorom i mimikom plijenio pažnju auditorija. Na život je uvijek gledao s vedrije strane, pa i onda kada su se pojavile ozbiljne zdravstvene teškoće posljednjih godina njegovog života. Šumarska struka neobično cijeni njegov doprinos u razvoju šumarstva, koji je zasigurno bio u funkciji njezine daljnje afirmacije, kao i kompletnog prosperiteta našeg, te osobito njegovog najdražeg otoka Krka.

V. Ivančević